

Bilaga 3 till kommunfullmäktiges protokoll 2012-05-07 § 4

Svar på interpellation (2011:43) från Ingegerd Akselsson Le Douaron (MP) om Stockolm stads satsning på Ross Tensta Gymnasium.

Ingegerd Akselsson Le Douaron (MP) har ställt följande frågor till mig med anledning av en artikel i Lärarnas tidning om Ross Tensta gymnasium.

1. *Har skolleningen för Ross Tensta gymnasium, utbildningsförvaltningen och den politiska ledningen tagit tillvara kritikernas synpunkter i förändringsarbetet och i så fall hur?*
2. *Har skolleningen låtit personal, elever och föräldrar vara delaktiga i förändringsarbetet och i så fall hur?*
3. *Skulle du kunna tänka dig en mer kostnadseffektiv och mer demokratisk lösning på problemen med sviktande elevunderlag och sämre resultat på Ross Tensta gymnasium?*
4. *Hur låga resultat kan vi acceptera och hur höga måste kostnaderna bli, menar du, innan staden bör ompröva sitt beslut att använda och köpa in Ross-konceptet?*

Jag vill understryka att det är en välkommen diskussion om hur vi med största möjliga effektivitet kan höja studieresultaten i Stockholms skolor. Det är faktiskt en av de frågor jag ägnat mest tid åt som skolborgarråd. Däremot är det tråkigt att interpellationen bygger på en artikel som både jag själv och lärarförbundets fackklubb vid Ross Tensta gymnasium menar innehåller flera felaktigheter.

Antalet elever vid Ross Tensta gymnasium har ökat sedan 2003, trots att Stockholms kommunala gymnasieskolor generellt har tappat elever på grund av en ökad konkurrens från friskolorna. Antalet elever på skolans samtliga program (inklusive individuellt program) har ökat från 656 läsåret 02/03 till 727 läsåret 10/11. Det är viktigt att komma ihåg att läsåret 2002/2003 hade de fristående gymnasierna i Stockholm ca 23 procent av det totala elevunderlaget medan läsåret 2010/2011 har de ökat till 51 procent av elevunderlaget. Trots denna generella utveckling så har alltså Ross Tensta gymnasium ökat i popularitet.

Gällande elevernas resultat vill jag dela med mig av ytterligare statistik om utvecklingen på Ross Tensta gymnasium:

- Andelen elever i procent som är behöriga till högskola av de elever som fick slutbetyg har ökat. På de nationella programmen har det ökat från 70,5 procent år 2002 till 79,4 procent 2010.

- Andelen elever i procent som har slutbetyg från gymnasieskolan inom 4 år har ökat. På de nationella programmen har det ökat från 70,2 procent år 2002 till 87,7 procent 2010.

- Genomsnittlig betygspoäng hos de elever som fick slutbetyg ligger ungefär konstant. Detta gäller för hela skolan, samtliga program. Under 2000-talet har betyget alltid legat mellan 12 och 13. 2002 hade skolan 12,7 och 2009 hade skolan 12,8.

- Andelen elever med utländsk bakgrund har stigit kraftigt. Från 67 procent läsåret 01/02 till 91 procent läsåret 09/10. Olika elever har olika bakgrunder och förutsättningar att nå goda studieresultat. Självklart är detta en viktig aspekt.

Att satsa extra pengar i form av 1.5 skolpeng på utsatta gymnasieskolor var socialdemokraternas insats under deras styre under tidiga 2000-talet. Denna satsning var inte enbart för Ross Tensta gymnasium utan även för Farsta och Skärholmen. Idag finns ett betydligt mer träffsäkert resursfördelningssystem.

I första frågan undrar Ingegerd Akselsson Le Douaron hur gymnasium, utbildningsförvaltningen och den politiska ledningen tagit tillvara kritikernas synpunkter i förändringsarbetet.

Dåvarande utbildningsdirektör tog initiativ till att starta Rossprojektet och ett beslut i Utbildningsnämnden togs i januari 2003 i politisk enighet. Projektet hade en styrgrupp med dåvarande gymnasiechefen som ordförande. Skolan tillsatte en projektledare och en projektgrupp med 8 lärare. En intresseanmälan gick ut till alla. Sedan fick de som också var intresserade ingå i referensgrupp. 3 sådana referensgrupper tillsattes och ca 30 lärare deltog. Alla synpunkter beaktades om de inte gick emot skolans uppdrag från politiken. Gymnasiechefen erbjöd de som inte ville delta i projektet att få en motsvarande tjänst på annan skola. Processen att genomföra projektet var medvetet långsam för att få en god förankring.

I andra frågan undrar Ingegerd Akselsson Le Douaron om skolledningen har låtit personal, elever och föräldrar vara delaktiga i förändringsarbetet och i så fall hur?

Delaktighet från berörda parterna har varit konstant närvarande. Förutom det som beskrivits ovan fanns en lokalgrupp med elever och personal för den pedagogiska anpassningen till konceptet. Föräldrarna i Föräldraföreningen har hållits informerade.

Alla lärare har erbjudits kompetensutveckling i konceptet både på Ross School i New York och på plats i Tensta. Genom en långsam implementeringsperiod har konceptet tagit form utifrån svenska förhållanden och svensk lagstiftning samt medarbetarnas engagemang. Det är därmed inte identiskt med Rossmodellen i New York.

I tredje frågan undrar Ingegerd Akselsson Le Douaron om jag skulle kunna tänka mig en mer kostnadseffektiv och mer demokratisk lösning på problemen med sviktande elevunderlag och sämre resultat på Ross Tensta gymnasium?

Självklart är det viktigt att våra gymnasieskolor håller hög kvalitet och är kostnadseffektiva. En del i det arbetet är att kontinuerligt utvärdera gymnasieskolorna. Jag är övertygad om att Rosskonceptet varit positivt för skolan. Utbildningsförvaltningen genomför en utredning som kommer att studera utvecklingen av Ross Tensta gymnasium efter införandet av Rosskonceptet. Utredningen ska framförallt studera skolans resultat ur olika aspekter och kommer att vara klar till årsskiftet.

I fjärde frågan undrar Ingegerd Akselsson Le Douaron hur låga resultat vi kan acceptera och hur höga måste kostnaderna bli innan staden bör ompröva sitt beslut att använda och köpa in Ross-konceptet?

Mot bakgrund av ovanstående ser jag ingen direkt anledning att ompröva beslutet att satsa på Ross-konceptet. Det är viktigt att komma ihåg att Lärarförbundet och Lärarnas Riksförbund vid Ross Tensta gymnasium har reagerat starkt mot det reportage som publicerats i Lärarnas Tidning och som ligger till grund för artikeln. Jag vill även understryka att det är varje rektor som är pedagogiskt ansvarig på skolan. Det är därför glädjande att även Ross Tenstas rektor är övertygad om att Rosskonceptet varit till godo för skolan.

Stockholm 2011-11-10

Lotta Edholm (FP)

Skolborgarråd